

Suoritekristillisyydestä 1.Kor.9:26

Mikä on kristillisyytemme perusta?

Toiset puhuvat sakramenteista kun taas toiset pukeutuvat uskontonsa sääntämysten mukaisesti. Jollekin taas hiusten tai parran pituus ovat hengellisyden ilmentymiä. Toisinaan tapaan myös ihmisiä, jotka ovat seurakunnan monitoimihenkilöitä. Nämä käytännössä tekevät siellä kaikki tehtävät suomatta itselleen lepohtekä.

Henkilökohtaisella tasolla kristitty saattaa ajautua omiin vaatimuksiin: "Raamattua täytyy lukea määrätyn verran päivässä, kaikissa tilaisuuksissa täytyy olla mukana" jne. Meidän ihmisten kesken usein on myös tärkeää se, miltä asiat näyttävät ja minkälaisen kuvan näytämme itsestämme. Tässä lienee vaara, että alamme esittämään kristillisen arvomaailman asioita. - Väitän, että on eri asia "elää evankeliumin arvon mukaisesti" (Fil.1:27), kuin esittää sitä.

Uskontokuntien kompastus

Monen uskontokunnan kompastus lienee siinä, että kulissit ovat tulleet tärkeämmäksi kuin itse Jumalan palvelus ja Hänen kasvojensa etsiminen - Ikään kuin voisimme korvata Jumalan omilla teoillamme, hienoilla tilaisuuksilla, harmonialla, kiihkolla, kauniilla alttarikuvilla, jne.

(Turvautukaa Herraan ja hänen voimaansa, etsikää aina hänen kasvojaan. 1.Aik.16:11).

Aluksi voimme todeta, ettei "Jumala asu käsillä tehdyissä temppeleissä" (Apt.7:48). Onkin nähtävä alue, mikä on Jumalalle otollista maaperää. - Tämä on todellisuutta ihmisen sisimmästä, asennemaailmasta - siitä, että uskommeko todella Jumalaan.

"Koetelkaa itseänne, oletteko uskossa; tutkikaa itseänne. Vai ettekö tunne itseänne, että Jeesus Kristus on teissä? Ellei, niin ette kestä koetusta." (2.Kor.13:5)

Edelleen voimme lueimme sanasta: "Sydämen uskolla tullaan vanhurskaaksi,(Rm.10:10)" eli otolliseksi Jumalalle.

Kristillisyyden ja uskovaisuuden tärkeä huomio on lähtökohta: "Katseen suuntaaminen uskon alkajaan ja sen täyttäjään." (Hpr.12:2) - Ristin juurelta on hyvä lähteä ja tarttua toimeen, mitä sitten teemmekin.

Edelleen sisimmän huomion kiinnittäminen ja tähtääminen Golgatan tapahtumien päähenkilöön; Jeesukseen Kristukseen, pitää meidät oikealla tiellä.

Jumalan jäädessä ulkopuoliseksi hengellisistä toimistamme, työmme on turhaa ajanvietettä, "umpimähkään hosumista." (1.Kor.9:26) - Ihmetellä sitten sopii, kun väki ei tule hengellisiin tapahtumiin.

Oikeata Jumalan palvelusta

Haluan tällä tekstilläni muistuttaa meitä itsemme valvomisesta ja siitä, että Jumalanpalveluksemme olisi aitoa, nöyrää, Jumalan tahdon mukaista seurakuntaelämää. Tiedän, ettei Jumalanpalvelus rajoitu kirkon seinien sisäpuolelle. Me voimme ja saamme viettää Jumalanpalvelusta myös arkielämässämme tehden hyviä tekoja lähimmäisillemme. Sanoohan sana, että

"Sillä minun oli nälkä, ja te annoitte minulle syödä; minun oli jano, ja te annoitte minulle juoda; minä olin outo, ja te otitte minut huoneeseenne; minä olin alaston, ja te vaatetitte minut; minä sairastin, ja te kävitte minua katsomassa; minä olin vankeudessa, ja te tulitte minun tyköni... ..kaikki, mitä olette tehneet yhdelle näistä minun vähimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle." (Matt.25:35-40)

Edelleen näemme sanasta, minkälaista Jumalan palvelusta itse Jumala tahtoo:

"Puhdas ja tahraton jumalanpalvelus Jumalan ja Isän silmissä on käydä katsomassa orpoja ja leskiä heidän ahdistuksessaan ja varjella itsensä niin, ettei maailma saastuta. Jaak.1:27"

Tätä ohjetta noudattaessani olen saanut suurempia siunauksia kuin suurissa massatapahtumissa. Mennessäni lohduttamaan yksinäistä ihmistä ajatuksena siunata häntä, huomasin sieltä lähtiessäni saaneeni itse kokea Jumalan läheisyyden ja siunauksen luullakseni vielä enemmän, kuin hän, jota olin mennyt lohduttamaan.

Nähdessäsi yksinäisen orvon tai lesken, jätä muita toimia vähemmälle ja mene katsomaan heitä. Rohkaisen sinua tähän oman kokemuksen perusteella. Aidossa ja oikeassa Jumalanpalveluksessa Hän on itse läsnä, - sanotaanhan, että työ on Jumalan. Ja mikäpä sen parempaa olisikaan, kuin olla Jumalan työtoverina! – toki siellä ei ole hurraavia joukkoja, ei kätten taputuksia, mutta Jumalan Hengen siunattu läsnäolo korvaa nuo monin verroin!

Suorittaessa erilaisia kristillisiä palveluksia, on siis tärkeää ottaa myös huomioon palveluksemme kohteen, eli Jumalan tahto.

Rukoukseni

Herrani, minun Vapahtajani, Jeesus Kristus, auta minua näkemään, kuulemaan ja ymmärtämään sinun tahtosi palvelustehtävässäni. En tahdo omin päin hosua sinne ja tänne väsyttäen siinä vain itseni.

Auta minua luopumaan omista näkemyksistä ja ajatuksista, jos ne ovat kaukana sinun aivoituksistasi. Anna minun löytää Sinut - älä ole kaukana!

Suo minun osoittaa lähimmäisilleni sitä rakkautta, armoa ja anteeksiantamusta, mitä Sinä olet osoittanut minulle.

Herra, jään jälleen "yläsaliin" odottamaan sinun Henkesi kosketusta. Saadessani olla täynnä Pyhää Henkeäsi, armoa ja totuutta, palvelen Henkesi johtamana iloiten ja riemuiten sinua!

Sinun voimassasi, Sinun nimessäsi, Veresi suojassa - siinä olen, elän ja palvelen Sinua, - Sinä korkeasti ylistetty, ikuinen aamun koitto, ikuinen valo; "Kirkasta asumuksesi loisto"!

Aamen